

berne. Som led i indsatsen er der gennemført en række politiaktioner og ransagninger i »hashklubberne«.

Politiets insiverede og koordinerede indsats vil muligvis i et vist omfang kunne forebygge, men ikke løse problemerne med »hashklubber«, der præger nærmiljøerne negativt. Med det nuværende regelsæt må politiets indsats således være rettet mod enkeltpersoner og ikke mod hashklubvirksomheden som sådan, og politiets oplysninger tyder på, at hashklubvirksomhed mv. ofte kan indebære store indtjeningsmuligheder for dem, der står bag. De hidtidige erfaringer har vist, at en øget politimæssig indsats mod de personer, der har tilknytning til »hashklubberne«, kræver betydelige ressourcer uden at sikre, at den systematiske strafbare aktivitet i lokalerne ophører.

Politiet har på den anførte baggrund peget på, at der kan være behov for at overveje yderligere indgrebsmuligheder over for »hashklubber« og andre lignende former for kriminelle aktiviteter, jf. ovenfor.

Regeringen finder, at der ud fra både politimæssige og boligpolitiske hensyn bør lægges betydelig vægt på at sikre, at der kan gribes mere effektivt ind over for den nærmest butikslignende, systematiske kriminalitet, der foregår i »hashklubber« og lignende. Disse former for strafbar aktivitet skaber erfaringsmæssigt utryghed hos de omkringboende og er egnede til at fremme en generel forråelse og kriminel adfærd i nærmiljøet.

På denne baggrund har regeringen fundet det nødvendigt at foreslå en ordning, som mere målrettet sigter mod at få stoppet hashklubvirksomhed og lignende former for systematisk kriminel aktivitet, der er knyttet til bestemte lokaler, når aktiviteten vil have den nævnte negative indflydelse på nærmiljøet. Den foreslåede ordning giver mulighed for at rette indsatsen direkte mod den ulovlige aktivitet som sådan.

3. Lovforslagets udformning

3.1. Lovforslaget har følgende hovedpunkter:

Det foreslås, at politiet kan meddele forbud mod besøgende i bestemte lokaler, når visse nærmere angivne betingelser er opfyldt, jf. lovforslagets § 1, stk. 1.

Der skal for det første være tale om, at en virksomhed, der er knyttet til bestemte lokaler, foregår på en måde, som systematisk indebærer strafbare handlinger. Den strafbare aktivitet skal fremtræde som et væsentligt formål med benyttelsen af lokalerne.

Den organiserede aktivitet, der foregår i de pågældende lokaler, og som systematisk indebærer strafbare handlinger, skal endvidere være egnet til at skabe ulempe og utryghed hos omkringboende. Ved vurderingen skal der især lægges vægt på, om den virksom-

hed, der foregår i lokalerne, fremmer en adfærd, som reelt vil præge det pågældende nærmiljø på en måde, der typisk skaber utryghed hos omkringboende og fremmer en generel forråelse af nærmiljøet.

Inden der kan nedlægges forbud, skal politiet give en advarsel til den, der råder over lokalerne, dvs. ejeren, andelshaveren eller, hvis virksomheden drives i lejede lokaler, lejeren eller eventuelt fremlejetageren.

Nedlægges der forbud, indebærer det efter forslaget, at der ikke må modtages eller indfinde sig nogen besøgende i eller i umiddelbar nærhed af de pågældende lokaler, bortset fra nærmeste pårørende til personer, der eventuelt har fast bopæl i lokalerne (forslagets § 1, stk. 2 og 3). Udtrykket »besøgende« omfatter ikke beboere eller den, der råder over lokalerne uden at bo der, og det omfatter heller ikke personer, der alene indfinder sig for at udøve lovlig erhvervsvirksomhed.

Forbudets anvendelsesområde er endvidere begrænset i de formentlig ikke særligt hyppige tilfælde, hvor betingelserne for at nedlægge forbudet har været opfyldt samtidig med, at lokalerne forud for nedlæggelsen af forbudet ud over den kriminelle aktivitet også blev benyttet af en forsamling til at mødes i egentligt meningsbefordrende øjemed, navnlig ved at afholde møder for at drøfte f.eks. politiske spørgsmål eller almindelige samfundsanliggender. I så fald kan denne virksomhed fortsætte, idet forbudet af hensyn til forsamlingsfriheden ikke omfatter tilfælde, hvor de pågældende personer alene er mødt op for at deltage i den lovlige forsamlingsvirksomhed (§ 1, stk. 4).

Det foreslås, at et forbud skal gælde i 3 måneder, og at det kan forlænges med indtil 3 måneder ad gangen, hvis der fortsat er grundlag herfor (§ 2, stk. 1). Et forbud kan tilbagekaldes, inden 3-måneders perioden er udløbet. Den, der råder over lokalerne, kan således ved at bringe den kriminelle aktivitet til ophør og tage initiativ til i stedet at benytte lokalerne til et andet (lovligt) formål, selv skabe grundlag for at få forbudet ophævet.

Bekendtgørelsesmåden vil efter forslaget være skiltning på stedet og meddelelse i lokalpressen.

Der skal også gives særskilt meddelelse om forbudet til den, der råder over lokalerne. Det forudsættes, at politiet desuden underretter udlejereren – og ved fremlejemål tillige lejeren – om forbudet, hvis den pågældende virksomhed foregår i lejede lokaler.

Det foreslås, at den, der råder over lokalerne, kan forlange en afgørelse om at nedlægge forbud indbragt for domstolene ved politiets foranstaltning (§ 3). Anmodning herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at forbudet er ophørt. Sagerne behandles i strafferetsple-